

Byla C-562/20**Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį****Gavimo data:**

2020 m. spalio 28 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Administratīvā rajona tiesa (Pirmosios instancijos administracinių bylų teismas, Latvija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2020 m. spalio 12 d.

Pareiškėja:

SIA Rodl & Partner

Atsakovas:

Valsts ieņēmumu dienests (Valstybės mokesčių administratorius, Latvija)

Pagrindinės bylos dalykas

Reikalavimas i) panaikinti valstybės mokesčių administratoriaus (toliau – atsakovas) sprendimą, kuriuo pareiškėjai skiriama sankcija už neteisingą savo klientų rizikos įvertinimą pagal *Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likums* (Pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo bei branduolinių ginklų platinimo prevencijos įstatymas), ir ii) nurodyti atsakovui pašalinti savo interneto svetainėje paskelbtą informaciją apie minėtos sankcijos taikymą.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Pagal SESV 267 straipsnį prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas prašo išaiškinti Direktyvos 2015/849 18 straipsnį, taip pat šios direktyvos III priedo 3 punkto b papunktį, 13 straipsnio 1 dalies c ir d punktus, 14 straipsnio 5 dalį ir 60 straipsnio 1 bei 2 dalis, siekdamas išsiaiškinti, kokiais atvejais reikia

taikyti griežtesnes deramo klientų tikrinimo priemonės, kaip turi būti gaunama informacija apie klientų veiklą ir kaip turi būti skelbiama informacija apie įpareigotiesiems subjektams taikomas sankcijas.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos 2015/849 18 straipsnio 1 ir 3 dalys, siejant jas su šios direktyvos III priedo 3 punkto b papunkčiu, turi būti aiškinamos taip, kad pagal šias nuostatas i) automatiškai reikalaujama, kad išorės buhalterijos paslaugų teikėjas taikytų griežtesnes deramo klientų tikrinimo priemones, nes klientas yra nevyriausybinė organizacija ir kliento įgaliotas bei įdarbintas asmuo yra didelės korupcijos rizikos trečiosios valstybės – šiuo atveju Rusijos Federacijos – pilietis, turintis leidimą gyventi Latvijoje, ir ii) automatiškai reikalaujama, kad minėtas klientas būtų laikomas didesnio laipsnio rizikos klientu?
2. Jei atsakymas į ankstesnį klausimą būtų teigiamas, ar minėtas Direktyvos 2015/849 18 straipsnio 1 ir 3 dalių aiškinimas gali būti laikomas proporcingu ir todėl atitinkančiu Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą?
3. Ar Direktyvos 2015/849 18 straipsnis, siejant jį su šios direktyvos III priedo 3 punkto b papunkčiu, turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį automatiškai privaloma taikyti griežtesnes deramo klientų tikrinimo priemones visais atvejais, kai kliento verslo partneris (bet ne pats klientas) yra tam tikru būdu susijęs su didelės korupcijos rizikos trečiaja valstybe, šiuo atveju – Rusijos Federacija?
4. Ar Direktyvos 2015/849 13 straipsnio 1 dalies c ir d punktai turi būti aiškinami taip, kad juose nustatyta, jog taikydamas deramo klientų tikrinimo priemones įpareigotasis subjektas turi iš kliento gauti šio kliento ir trečiosios šalies sudarytos sutarties kopiją, todėl minėtos sutarties patikrinimas vietoje laikomas nepakankamu?
5. Ar Direktyvos 2015/849 14 straipsnio 5 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją įpareigotasis subjektas turi taikyti deramo tikrinimo priemones esamiems verslo klientams, net kai nepastebėta reikšmingų kliento aplinkybių pokyčių ir kai dar nesibaigė valstybių narių kompetentingos institucijos nustatytas terminas priimti naujas stebėsenos priemones, ir ar ši pareiga taikoma tik tiems klientams, kurie laikomi didelės rizikos klientais?
6. Ar Direktyvos 2015/849 60 straipsnio 1 ir 2 dalys turi būti aiškinamos taip, kad pagal jas paskelbdama informaciją apie neapskųstiną sprendimą taikyti administracinę sankciją ar priemonę už nacionalinių taisyklių, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, pažeidimą, kompetentinga institucija privalo užtikrinti, kad paskelbta informacija visiškai atitiktų sprendime konstatuotą informaciją?

Sjungos teisinis pagrindas

Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa.

2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB, 13 straipsnio 1 dalies c ir d punktai, 14 straipsnio 1 ir 5 dalys, 18 straipsnis, 60 straipsnio 1 ir 2 dalys bei III priedas.

Nurodomos nacionalinės teisės nuostatos

Pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo bei branduolinių ginklų platinimo prevencijos įstatymo 6 straipsnio 1, 1¹ ir 1² dalys, 7 straipsnio 1 dalies 5, 7 ir 11 punktai, 8 straipsnio 2 dalis, 11 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktai, 11¹ straipsnio 1 dalis ir 3 dalies 2 punkto a, b bei c papunkčiai, 20 straipsnio 1 ir 2 dalys, 22 straipsnio 2 dalies 5 punktas ir 46 straipsnio 1² bei 1³ dalys.

Teisingumo Teismo jurisprudencija

2013 m. balandžio 25 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Asociația Accept*, C-81/12, EU:C:213:275, 71 punktas.

2016 m. kovo 10 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Safe Interenvíos*, C-235/14, EU:C:2016:154 77, 87 ir 107 punktai.

Trumpas faktinių aplinkybių ir pagrindinės bylos aprašymas

- 1 Pareiškėja yra Latvijos Respublikoje registruota bendrovė, kurios komercinę veiklą sudaro apskaitos, buhalterijos, audito ir mokesčių konsultavimo paslaugų teikimas. Pagal Pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo bei branduolinių ginklų platinimo prevencijos įstatymo (toliau – Prevencijos įstatymas) 3 straipsnio 1 dalies 3 punktą pareiškėjai taikomas šis įstatymas.
- 2 Nuo 2019 m. balandžio 3 d. iki 2019 m. birželio 6 d. atsakovo darbuotojai atliko pareiškėjos patikrinimą, susijusį su pinigų plovimo prevencija, apie kuri 2019 m. balandžio 3 d. buvo parengta pirminė patikrinimo ataskaita (po to 2019 m. birželio 6 d. buvo parengta kita).
- 3 Pirminėje patikrinimo ataskaitoje nurodoma, kad pareiškėjos vidaus kontrolės sistemoje buvo keletas trūkumų ir kad pareiškėja neatliko ir nedokumentavo su jos ekonomine veikla susijusio pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo rizikos įvertinimo pagal Prevencijos įstatymo 6 straipsnio 1 dalį ir, visų pirma, byloje kilo

ginčų dėl tam tikrų pareiškėjos klientų – konkretaus fondo (toliau – fondas) ir konkrečios bendrovės (toliau – bendrovė) – rizikos įvertinimo.

- 4 Minėtas fondas yra įsteigtas Latvijos Respublikoje ir jo tikslas – populiarinti ir remti informacinių technologijų sektorių švietimo srityje.
- 5 Fondas tapo pareiškėjos klientu 2016 m. spalio 25 d. 2017 m. kovo 7 d. kliento asmens tapatybę patvirtinantį dokumentą pasirašė fondo įgaliotas fizinis asmuo (Rusijos Federacijos pilietis), kuris tuo pačiu metu vadovauja šiam fondui (kaip darbuotojas). Faktiniu fondo naudos gavėju nurodoma visa Latvijos visuomenė (o tai prieštarauja galiojantiems teisės aktams).
- 6 Pareiškėja įvertino kliento riziką kaip mažą. Atsakovas pažymėjo, kad remiantis *Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienests* (Pinigų plovimo prevencijos tarnyba) pateikta informacija, pagrindinį terorizmo finansavimo pavojų kelia galimas NVO ir verslo aplinkos naudojimas terorizmui finansuoti, ir kad tarptautinė praktika bei įvairių šalių saugumo pajėgų ir įstaigų patirtis parodė, jog NVO yra ypač pažeidžiamos ir gali būti netinkamai panaudojamos siekiant finansuoti terorizmą. Todėl atsakovas mano, kad, kadangi pareiškėjai taikomas Prevencijos įstatymas, ji privalo, jei rizika buvo įvertinta kaip padidinta, atlikti išsamų tyrimą dėl kliento, atsižvelgdama į tai, kad jos klientas susijęs su Rusijos Federacija (didelės korupcijos rizikos trečiąja valstybe).
- 7 Bendrovė savo ruožtu taip pat yra įsteigta Latvijos Respublikoje ir jos verslo veiklos sritį sudaro viešųjų ryšių ir komunikacijos paslaugų teikimas.
- 8 Bendrovė tapo pareiškėjos kliente 2017 m. gruodžio 28 d. Vienintelis bendrovės partneris ir faktinis naudos gavėjas yra Latvijos pilietis.
- 9 Pareiškėja bendrovės riziką įvertino kaip mažą. Išnagrinėjęs bendrovės einamosios sąskaitos išrašus atsakovas nustatė, kad ji kas mėnesį gaudavo 25 000 eurų dydžio pervedimus iš Šveicarijoje įsteigtos bendrovės *Nord Stream 2 AG*, kuri yra dukterinė Rusijos bendrovės *Gazprom* įmonė (*Gazprom* priklauso 51 proc. jos akcinio kapitalo). Be to, išnagrinėjęs išrašytas sąskaitas faktūras nustatė, kad jos buvo išrašytos pagal bendrovės ir *Nord Stream 2 AG* 2018 m. sausio 1 d. pasirašytą sutartį. Atsakovas pareikalavo pareiškėjos pateikti minėtos sutarties kopiją, tačiau pareiškėja jos nepateikė, tvirtindama, kad ji išnagrinėjo sutarties originalą vietoje – kliento patalpose. Atsižvelgęs į tai, kas išdėstyta, atsakovas padarė išvadą, kad vykdydama savo verslo santykių priežiūrą pareiškėja neskyrė ypatingo dėmesio sandoriams, kuriuos jos klientas (bendrovė) atliko su *Nord Stream 2 AG* – įmone, priklausančia subjektui, įsteigtam didelės korupcijos rizikos trečiojoje valstybėje.
- 10 Rengiant patikrinimo ataskaitą pratęsiantį dokumentą (2019 m. birželio 6 d.) vidaus kontrolės sistemos trūkumai buvo ištaisyti, todėl pažeidimų nenustatyta.
- 11 2019 m. liepos 11 d. atsakovui pavaldaus pinigų prevencijos plovimo administracijos direktoriaus sprendimu buvo sutarta skirti pareiškėjai 3000 eurų

dydžio piniginę baudą už per patikrinimą nustatytą Prevencijos įstatymo reikalavimų nesilaikymą.

- 12 Remdamasis šiuo sprendimu, 2019 m. rugpjūčio 11 d. atsakovas savo interneto svetainėje paskelbė informaciją apie pareiškėjos tariamai įvykdytus Prevencijos įstatymo reikalavimų pažeidimus.
- 13 Pareiškėja užginčijo minėtą 2019 m. liepos 11 d. sprendimą, tačiau jis buvo patvirtintas 2019 m. lapkričio 13 d. atsakovo generalinio direktoriaus sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas).
- 14 2019 m. gruodžio 13 d. pareiškėja kreipėsi į prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusį teismą prašydama panaikinti ginčijamą sprendimą ir įpareigoti atsakovą pašalinti savo interneto svetainėje paskelbtą informaciją apie taikant Prevencijos įstatymą pareiškėjai skirtas sankcijas.

Esminiai pagrindinės bylos šalių argumentai

- 15 Esminiai pagrindinės bylos šalių argumentai įtraukti į priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismo pateiktą pagrindimą.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindų santrauka

Pareiga taikyti griežtesnes deramo klientų tikrinimo priemones, net jei kliento forma, struktūra ir veikla nerodo rizikos

- 16 Direktyvos 2015/849 18 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad valstybės narės gali nustatyti kitus „didesnės rizikos atvejus“, kuriais privaloma „taikyti sustiprinto deramo klientų tikrinimo priemones“.
- 17 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla abejonų dėl to, ar bet kuri nevyriausybinė organizacija turėtų būti vertinama kaip didesnės rizikos atvejis, todėl jai turėtų būti taikomi griežtesni deramo tikrinimo kriterijai. Nei Direktyvoje 2015/849, nei Prevencijos įstatyme nenustatyta, kad dėl savo teisinės formos nevyriausybinė organizacijos savaime turėtų būti laikomos didesnės rizikos atvejais. Pareiškėjos nuomone, jei atsakovas, kaip valstybinė priežiūros institucija, mano, kad visais atvejais, kai įpareigotojo subjekto klientas yra nevyriausybinė organizacija arba kai vienas iš kliento darbuotojų yra kilęs iš didelės korupcijos rizikos trečiosios valstybės, turėtų būti atliktas išsamus kliento tyrimas, kyla klausimas, ar šis reikalavimas nėra per didelis ir ar jis proporcingas, ir ar tokiu atveju jis neturėtų būti *expressis verbis* nustatytas teisės aktuose.
- 18 Šioje byloje akivaizdu, kad Rusijos Federacija nėra didelės rizikos valstybė, t. y. ji neįtraukta į Finansinių veikslių darbo grupės (FATF) paskelbtą didelės rizikos valstybių sąrašą ar į Europos Komisijos trečiųjų valstybių, kurios nepakankamai kovoja su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu, sąrašą, nors gali būti, kad

remiantis Direktyvos 2015/849 III priedo 3 punkto b papunkčiu ir Prevencijos įstatymo 11¹ straipsnio 3 dalies 2 punkto b papunkčiu galima suprasti, kad tai valstybė, kurioje yra didelė korupcijos rizika. Vis dėlto Prevencijos įstatymo ir Direktyvos 2015/849 nuostatose tiesiogiai nereikalaujama, kad klientui būtų taikomos griežtesnės deramo patikrinimo priemonės, kai Rusijos Federacijos pilietis yra tiesiog kliento darbuotojas, tai yra, pagal Direktyvą 2015/849 jis nėra minėto kliento faktinis naudos gavėjas ar tikrasis savininkas.

- 19 Direktyvos 2015/849 4 konstatuojamojoje dalyje pabrėžiama, kad vykdant Sąjungos veiksmus ir toliau reikėtų ypač atsižvelgti FATF rekomendacijas ir priemones. „Buhalterijos specialistams skirtų FATF gairių dėl rizika pagrįsto metodo“ (toliau – FATF gairės) 71 skirsnyje yra išdėstyti keli veiksniai, kuriais galima apibrėžti didesnę geografinę riziką. Vis dėlto nė vienas iš šių kriterijų nėra susijęs su kliento darbuotojo pilietybe. Pareiškėjos nuomone, bet kokia su galimai didesne nagrinėjamo fondo rizika susijusi išvada, padaryta remiantis asmens, kuris yra minėto kliento darbuotojas ir šio kliento įgaliotas asmuo, pilietybe, neatitinka FATF gairių.
- 20 Teisingumo Teismo jurisprudencijoje nurodoma, jog valstybės narės privalo užtikrinti, kad taikomos griežtesnės deramo klientų tikrinimo priemonės būtų pagrįstos pinigų plovimo ar teroristų finansavimo grėsmės buvimo ir lygio vertinimu atsižvelgiant į klientą, verslo santykius, sąskaitą, produktą ar operaciją. Neatlikus tokio vertinimo, valstybė narė arba tam tikrais atvejais įstaiga ar asmuo, kuriam taikoma [Direktyva 2015/849], negali konkrečiu atveju nuspręsti, kokias priemones taikyti (Sprendimo *Safe Interenvíos* 107 punktą). Teisingumo Teismas taip pat pažymėjo, kad šiuo klausimu tokios priemonės turi turėti konkretų ryšį su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo grėsme ir būti jai proporcingos (Sprendimo *Safe Interenvíos* 87 punktą). Todėl tokios rizikos nenustačius netikslinga ir neproporcinga visais atvejais reikalauti taikyti griežtesnes deramo tikrinimo priemones.
- 21 Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje įtvirtintas proporcingumo principas tiek Sąjungos teisėje, tiek nacionalinėje teisėje taikomas tais atvejais, kai valstybės narės naudojasi savo diskrecija ir kompetencija Sąjungos srityse, kurios buvo suderintos Sąjungos lygmeniu (įskaitant Direktyva 2015/849 reglamentuojamą sritį). Kaip pažymima Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, proporcingumo kriterijus yra esminis atsižvelgiant į valstybių narių siekiant užkirsti kelią pinigų plovimui ir terorizmo finansavimui įvedamas papildomas priemonės. Formalus reikalavimas bet kurią nevyriausybinę organizaciją visais atvejais klasifikuoti kaip didelės rizikos klientą gali būti neproporcingas tikslui, nes nauda visuomenei gali būti mažesnė už žalą, padarytą teisėtiems asmens interesams ir teisėms.
- 22 Remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija, taikant nacionalinę teisę ir kai situacijoms taikoma direktyva, nacionalinė teisė turi būti aiškinama kuo labiau atsižvelgiant į tos direktyvos formuluotę ir tikslą (Sprendimo *Asociația Accept* 71 punktą). Šioje byloje kyla abejonių dėl Direktyvos 2015/849 18 straipsnio 1 ir 3 dalių aiškinimo atsižvelgiant į šios direktyvos III priedo 3 punkto b papunktį ir

ypač dėl to, ar pastarojoje nuostatoje numatytas automatinis įpareigojimas taikyti griežtesnes deramo klientų tikrinimo priemones, jei įmanoma nustatyti su kliento teisine forma susijusią riziką (klientas yra nevyriausybinė organizacija) ir riziką, susijusią su kliento ekonomine veikla (kliento įgaliotas asmuo ir kliento darbuotojas yra didelės korupcijos rizikos trečiosios valstybės – šiuo atveju, Rusijos Federacijos – pilietis, turintis leidimą gyventi Latvijoje), ir dėl to, ar minėtoje nuostatoje įtvirtinta, kad tokiam klientui automatiškai priskiriama didesnio laipsnio rizika. Be to, jei dėl nagrinėjamų Direktyvos 2015/849 nuostatų aiškinimo būtų padaryta tokia išvada, reikėtų įvertinti, ar toks reikalavimas laikytinas proporcingu.

Griežtesnių deramo klientų tikrinimo priemonių priėmimas, jei kliento verslo partneris susijęs su trečiąja valstybe, kurioje yra didelis korupcijos lygis, šiuo atveju – su Rusijos Federacija

- 23 Tai, kad pats klientas ar jo faktinis naudos gavėjas yra įsisteigęs Rusijos Federacijoje – kuri nėra didelės rizikos valstybė, bet kurią galbūt galima vertinti kaip valstybę ar teritoriją, kurioje yra didelė korupcijos rizika, – galėtų būti kliento riziką padidinantis veiksnys, o tai savo ruožtu galėtų būti pagrindas atlikti išsamų tyrimą dėl kliento.
- 24 Atsakovo manymu, tai, kad bendrovė *Nord Stream 2 AG*, priklausanti Rusijos įmonei *Gazprom* (51 proc. [jos akcinio kapitalo]), yra bendrovės verslo partnerė, yra kliento riziką padidinantis veiksnys. Be to, tai, kad bendrovė kas mėnesį gauna 25 000 eurų iš *Nord Stream 2 AG* galėtų rodyti, jog subjektai vykdo sandorį (atsižvelgiant į apimtį ir sudėtingumą netipinį sandorį), kuris, atrodo, neturi akivaizdus ekonominio ar teisinio tikslo.
- 25 Vadinas, atsakovas mano, kad pareiškėja pažeidė Prevencijos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktus bei 22 straipsnio 2 dalies 5 punktą, atitinkančius Direktyvos 2015/849 13 straipsnio 1 dalies c ir d punktus bei 18 straipsnio 1 dalį.
- 26 Direktyvos 2015/849 5 straipsnyje nustatyta, kad siekdamas užkirsti kelią pinigų plovimui ir teroristų finansavimui, valstybės narės šios direktyvos taikymo srityje gali priimti arba palikti galioti griežtesnes nuostatas, neviršydamos Sąjungos teisėje nustatytų apribojimų. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencijoje konstatuota, kad Direktyvos 2015/849 5 straipsnyje nurodomos „griežtesnės nuostatos“ gali būti taikomos situacijoms, kurioms minėtoje direktyvoje numatytas tam tikros rūšies deramas klientų tikrinimas, taip pat kitoms situacijoms, kuriose, valstybių narių nuomone, kyla rizika. Todėl siekdama užkirsti kelią pinigų plovimui ir terorizmo finansavimui Latvijos Respublika taip pat gali priimti griežtesnes nuostatas, jei, jos manymu, egzistuoja rizika. Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas abejoja, ar konkrečiu atveju taikydamas Prevencijos įstatymo nuostatas atsakovas neviršijo to, kas reikalaujama teisiškai, visų pirma laikydamas, kad aplinkybė, jog bendrovės verslo partneris yra patronuojamoji Rusijos Federacijos bendrovė, pati savaime

yra kliento riziką padidinantis veiksnys, net kai tokia prielaida nenumatyta nei Prevencijos įstatyme, nei Direktyvoje 2015/849.

- 27 Direktyvos 2015/849 13 straipsnio 1 dalyje nustatytos deramo klientų tikrinimo priemonės, tarp kurių – šios dalies c ir d punktuose – nurodomas verslo santykių tikslo ir numatomo pobūdžio vertinimas, o atitinkamais atvejais – informacijos apie juos gavimas bei nuolatinė verslo santykių stebėseną. Vis dėlto šioje direktyvos nuostatoje nepatikslinami tokio vertinimo ir informacijos gavimo metodai bei priemonės.
- 28 Pažymėtina, kad Prevencijos įstatymo nuostatose, kaip ir Direktyvos 2015/849 13 straipsnio 1 dalyje, nereikalaujama, kad būtų gautos sandorių dokumentų kopijos, ypač kai sandoris neturi neįprastų požymių arba nenustatoma padidinta kliento rizika. Todėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla abejonių, ar atsakovas neperžengė savo teisinių galių reikalaudamas pateikti bendrovės ir *Nord Stream 2 AG* sudarytos sutarties kopiją.
- 29 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, būtina išsiaiškinti, ar Direktyvos 2015/849 nuostatose įtvirtinta, kad tuo atveju, jei kliento verslo partneris yra susijęs su didelės korupcijos rizikos trečiaja valstybe – šiuo atveju, su Rusijos Federacija – reikia taikyti griežtesnes deramo klientų tikrinimo priemones, ir ar pagal minėtas nuostatas reikalaujama gauti kliento bei trečiojo asmens sudarytos sutarties kopiją ir todėl minėtos sutarties išnagrinėjimas vietoje laikytinas nepakankamu.

Informacijos apie klientus atnaujinimas

- 30 Direktyvos 2015/849 14 straipsnio 5 dalyje nurodoma, kad įpareigojimas atnaujinti informaciją apie klientus taikomas „atsižvelgiant į rizikos lygį“. Tai yra, kai klientas yra mažos rizikos ir jo aplinkybės iš esmės nepasikeitė, pagal Direktyvos 2015/849 14 straipsnio 5 dalį nereikalaujama, kad jam būtų taikomos griežtesnės deramo tikrinimo priemonės. Atsižvelgiant į tai, kad, atsakovo nuomone, pareiškėja pažeidė Prevencijos įstatymo 8 straipsnio 2 dalį, kurioje nustatyta, kad subjektai, kuriems taikomas šis įstatymas, periodiškai ir bet kuriuo atveju bent kartą per 18 mėnesių atnaujina informaciją apie klientus, ir į tai, kad klostantis šios bylos faktinėms aplinkybėms – kai atsakovas pradėjo tyrimą dėl pareiškėjos – dar nebuvo praėję 18 mėnesių nuo tada, kai bendrovė tapo pareiškėjos kliente, reikia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2015/849 nuostatose numatyta, kad įpareigotasis subjektas privalo taikyti deramo tikrinimo priemones esamiems klientams net ir tuo atveju, kai nepastebėta reikšmingų kliento aplinkybių pokyčių, ir ar ši pareiga taikoma tik tiems klientams, kurių atžvilgiu buvo konstatuota didelė rizika, taip pat tai, ar tai pagrįsta ir proporcinga.

Informacijos skelbimas valstybės mokesčių administratoriaus interneto svetainėje

- 31 Direktyvos 2015/849 60 straipsnio 1 dalyje nustatyta pareiga skelbti informaciją apie sprendimą taikyti administracinę sankciją ar priemonę už nacionalinių taisyklių, kuriomis Direktyva 2015/849 perkeliama į nacionalinę teisę, pažeidimą, kuris nėra skundžiamas. Pagal minėto straipsnio 2 dalį valstybėms narėms taip pat

leidžiama skelbti apskūstas sankcijas, su sąlyga, kad taip pat bus paskelbta informacija apie šį skundą ir jo rezultatus.

- 32 [Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis] teismas daro išvadą, kad perkeldama Direktyvą 2015/849 į nacionalinę teisę Latvijos Respublika įvedė griežtesnę tvarką (įtvirtintą 60 straipsnio 2 dalyje) ir kad pagal Prevencijos įstatymo 46 straipsnio 1² dalį interneto svetainėje taip pat skelbiami apskūsti prižiūrinčios institucijos sprendimai (kuriuos dar galima apskūsti).
- 33 Direktyvos 2015/849 60 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad paskelbta informacija apima bent informaciją apie pažeidimo rūšį bei pobūdį ir atsakingų asmenų tapatybę. Pareiškėja nurodo, kad paskelbdamas informaciją atsakovas iš pradžių (2019 m. rugpjūčio 11 d.) neteisingai nurodė pažeidimo pobūdį (neišplėtotą pareiškėjos vidaus kontrolės sistema), nepaisant to, kad pareiškėja buvo išplėtojusi vidaus kontrolės sistemą, net jei buvo rasta trūkumų. Pareiškėjos nuomone šis skelbimas plačiai visuomenei sukėlė klaidingą įspūdį apie pareiškėjos padaryto pažeidimo pobūdį, o tai neigiamai veikia pareiškėjos reputaciją.
- 34 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas pažymi, kad net šio sprendimo priėmimo momentu skelbime taip pat nurodoma, kiek tai susiję su pareiškėja, kad jos vidaus kontrolės sistema nėra iki galo išplėtotą; kad nebuvo atliktas ir dokumentuotas rizikos įvertinimas; kad tyrimo dėl kliento apimtis neatitinka esamos rizikos; kad nebuvo patikslinta, kas yra tikrasis naudos gavėjas; kad sandoriai buvo nepakankamai prižiūrimi, nepaisant to, kad patikrinimo ataskaitą pratešiančiame dokumente (2019 m. birželio 6 d.) nebuvo nustatyta pažeidimų, tai yra, kad per patikrinimą pažeidimai buvo ištaisyti.
- 35 Taigi Europos Sąjungos Teisingumo Teismui pateikiamas klausimas, ar Direktyvos 2015/849 60 straipsnio 1 ir 2 dalys turi būti aiškinamos taip, jog pagal jas, paskelbdama informaciją apie tam tikrą sprendimą, kompetentinga institucija privalo užtikrinti, kad paskelbta informacija visiškai atitiktų sprendime konstatuotą informaciją.